

EL SECRET DE L'HORT EN LINO

Ja és primavera a l'hort d'en Lino

I les hortalisses, molt nervioses,

el concurs volen guanyar

de quina la més gran serà

Els carbassons es creuen els millors

Perquè molts anys han sigut els guanyadors.

“Amb nosaltres, arrebossats, a la planxa o ben farcits,

el nombre de receptes és infinit.

Tothom diu : de l'hort sou els més eixerits”.

Cherri escoltava ben trist el que deia el carbassó

Era un tomàquet petit, però de sabor deliciós.

“Tots som importants i ens hem d'unir

per preparar receptes que es puguin compartir”

Un tomàquet molt gran va cridar des del costat:

“A aquest nano no li feu cap cas,

Només amb mi i una mica d'oli i sal

podreu gaudir d'una amanida com cal”.

L'endemà, presumint amb gran xivarri,
recolliren els trofeus els guanyadors d'aquest any.
En primera posició, com sempre va el carbassó,
el segon és el pebrot,
i el tomàquet just darrera ha guanyat el tercer lloc.

Orgullosos se sentien de tornar a ser campions.

"Que visquin els petitets!
varen cridar els xampinyons".

Cherri fent un gran salt, el secret va revelar,
i de seguida a tots la cara els va canviar.
"Us presento les llavors", va dir obrint-se la jaqueta,
"ja veieu que petitones, però la vida concentren.

Tots les necessitem per simplement existir
Si no les haguessin plantat, no podríem ser aquí.

El carbassó i el tomàquet es van mirar avergonyits,
i el pebrot que era tan verd, es va posar tot vermell.
S'havien equivocat al sentir-se superiors,
No per ser de mida gran,

eren els més importants.

A l'hort des d'aquell dia tothom es va respectar.

Tant els grans com els petits s'han de saber valorar.

A la següent temporada les llavors varen plantar,

ben cuidades i regades molts de fruits varen donar.

Moltes classes d'hortalisses aquell any van recollir,

mides i colors diversos molt alegres varen lluir,

totes són prou necessàries per créixer sans i ben nodrits!